

INGEZONDEN.

VERSTREKKING VAN VACCINE,

Men verzoekt ons mede te deelen, dat aanvragen voor verstrekking van vaccine moeten, evenals tot nu toe, gericht worden tot de betrokken koepok-inrichtingen te Amsterdam, Rotterdam of Groningen.

De redactie.

„INCORRECTE” HANDELWIJZE VAN DE DIRECTIE DER NEDERLANDSCHE SPOORWEGEN.

Toen ik het stuk van collega NICOLAÏ in het nummer van dit *Tijdschrift* van 30 Juli 1927 had gelezen, kwam mij in de gedachte de oude spreuk: „Spreeken is zilver en zwijgen is goud”.

Aanvankelijk wilde ik het zwijgen bewaren, maar ik ben daarvan weerhouden omdat menigeen daaruit zou afleiden, „dat wie zwijgt, toestemt”.

En daar ik het met den heer NICOLAÏ op vele punten niet eens ben, heb ik verzocht, de volgende opmerkingen in het *Tijdschrift* op te nemen.

De directie der Nederlandsche Spoorwegen heeft ten aanzien van dr. NICOLAÏ geen gebruik gemaakt van het geciteerde artikel X, krachtens hetwelk zij bij plichtsverzaking een controleerenden geneesheer kan ontslaan.

Aan zoodanige plichtsverzaking heeft hij zich niet schuldig gemaakt. Maar de heer NICOLAÏ heeft mij inderdaad goed begrepen, toen hij uit mijn mededeelingen opmaakte, dat de directie het met hem aangegane contract, dat op 30 Juni 1927 zou afloopen, niet wilde verlengen „omdat er bezwaren waren gerezen, die daarop berustten, dat hij *eenige* malen zich niet zuiver op het standpunt van controleerend-ambtenaar had gesteld”.

Ik heb echter niet beweerd, dat hij onjuist optrad, als hij bij zijn contrôle „zich óók stelde op het standpunt van mensch-zijn”.

Het ligt in de aard der zaak, dat ik als geneeskundig-ambtenaar hier niet kan mededeelen, hoe deze controleerende geneesheer is opgetreden ten aanzien van bepaalde ambtenaren, die ziek gemeld waren, welke ziekten zij hadden — of niet hadden — en dat ik mij over zulke intieme dienstaangelegenheden ook bezwaarlijk kan uitlaten tegen de Huisartsen-commissie of andere organen van onze Nederlandsche maatschappij ter Bevordering der Geneeskunst. Maar in zijn brief aan de directie, welke zoodanig is geredigeerd, dat hij niet pleit voor zijn tactvol optreden in het algemeen, erkent dr. NICOLAÏ „enkele moeilijkheden in den weg te hebben gelegd”, maar stelt daar tegenover: 1°. dat hij vijf jaren de contrôle naar zijn beste kunnen heeft uitgevoerd en 2°. dat men daarvan in Amersfoort voorzeker is overtuigd! Ik zal geenszins beweren, dat collega NICOLAÏ zijn best niet heeft gedaan, — maar de directie was niet overtuigd dat hij zijn taak goed vervulde — integendeel!

En collega NICOLAÏ kon dat weten door de correspondentie, gevoerd naar aanleiding van de bovengenoemde „moeilijkheden”. Natuurlijk kan ik daarover niet in bijzonderheden treden; maar zonder enig geheim te schenden, vermelden, dat deze controleerende geneesheer, toen hem in een bepaald geval werd opgedragen zich in verbinding te stellen met den behandelenden geneesheer van een ziek gemelden ambtenaar, en het resultaat daarvan mede te deelen (iets waartoe zijn instructie hem verplicht) antwoordde: 1°. dat hij zulks weigerde, omdat hij met dien huisarts niets te maken wilde hebben en 2°. dat hij den patiënt had aangeraden zich onder behandeling te stellen van een specialist.

De mentaliteit van collega NICOLAÏ is zoo, dat hij niet inziet dat hij heeft geweigerd te doen wat zijn instructie hem oplegt, en dat hij heeft gedaan, wat hij niet mocht doen. Immers door een patiënt, die onder behandeling was van zijn huisarts, buiten diens medeweten aan te raden, een specialist te consulteren, heeft hij zich met de behandeling bemoeid op ontoelaatbare wijze.

De mentaliteit van collega NICOLAÏ is verder zóó, dat een voorstel van de afdeeling

Amersfoort voor de onlangs gehouden algemeene vergadering (zie bijblad van dit *Tijdschrift*, d.d. 28 Mei j.l. bldz. 3073) werd gemotiveerd door een toelichting, waarin het volgende wordt medegedeeld:

„Bij de besprekingen (van klachten van enkele collega's over den controleerenden geneesheer van post en spoorwegen gevoerd in *zijn* tegenwoordigheid) bleken er verschillende gevallen bekend te zijn, waarbij gecontroleerde patiënten gemakshalve zich stelden onder behandeling van den controleerenden geneesheer, zoodat terecht de vraag werd gesteld waartoe dan eigenlijk het instituut van de contrôle was opgericht”.

Dit geschiedde op de vergadering van den geneeskundigen kring te Amersfoort, alwaar men volgens collega NICOLAÏ voorzeker overtuigd zou zijn dat hij zijn werk naar behooren verrichtte!

Het instituut der geneeskundige contrôle is nog van vrij jongen datum, maar de ervaring heeft toch reeds geleerd, dat het controleeren niet ieders zaak is, en dat menig medicus door zijn karaktereigenschappen misschien een zeer gewild huisarts kan zijn terwijl hij ten eenenmale ongeschikt is voor controleerend ambtenaar.

Is het wonder dat de spoorwegautoriteiten, toen zij na ervaring van vijf jaren meenden, dat het karakter van dr. NICOLAÏ niet strookt met zijn positie van controleerend geneesheer, het op 30 Juni 1927 aflopende contract niet wenschten te vernieuwen?

Toen de beslissing werd genomen diende deze natuurlijk met bekwamen spoed ter kennis te worden gebracht van dr. NICOLAÏ, opdat hij daarmee zou kunnen rekening houden.

Ik heb bij die gelegenheid gezegd, dat ik binnen kort toch te Amersfoort moest zijn en dan aan dr. NICOLAÏ een en ander zou mededeelen, omdat zulks voor dien collega aangenamer zou zijn dan dit te vernemen door een korte mededeeling van de directie.

Door een toeval heeft de administratie in dezen met „te bekwamen spoed” gehandeld, zoodat ik te Amersfoort komende, tot mijn spijt vernam, dat collega NICOLAÏ de mededeeling reeds een week geleden had gekregen, iets wat betreurd wordt, zooals dan ook blijkt uit den door dr. NICOLAÏ geciteerden brief, dien de voorzitter der Vereeniging van C.G. hem heeft geschreven.

Utrecht, 9 Augustus 1927.

H. OFFERHAUS.

NOG EEN GEVAL VAN INTERSTITIEELE ZWANGERSCHAP.

Een vrouw komt mij voor eenige jaren raadplegen, omdat de menses drie maanden weg gebleven zijn, met de vraag of zij zwanger is.

Ik vind een uterus ter grootte van een zwangerschap van drie maanden, niet pijnlijk met normale parametria. Den volgenden nacht word ik bij patiënte ontboden. De vrouw is plotseling niet goed geworden, zag sterretjes voor de oogen werd duizelig, heeft heftige buikpijn gekregen, gaapt, is zeer bleek en heeft een kleine snelle pols. Geen bloeding per vaginam.

Mijn eerste gedachte was: een gebarsten extra-uterine graviditeit. Doch de ver-groote uterus van drie maanden? Zou er toch nog naast een intra-uterine een extra-uterine zwangerschap zijn?

Operatie (dr. ROMBOUITS) laparotomie, buik vol vloeibaar bloed, uterus vergroot, doch geen gebarsten tubair-graviditeit, maar een gebarsten interstitieele, met een foetus van circa drie maanden liggende in de vrije buikholte. Na de operatie voo-rspoedig herstel. Ook hier pas de bersting na den derden maand omdat de spierwand van den uterus veel beter rekking toelaat dan de wand van de tuba, zooals DE GEUS in het artikel van 13 Augustus mededeelde.

Epicrise: Een gravida met schijnbare intra-uterine graviditeit krijgt verschijn-selen van gebarsten extra-uterine graviditeit omdat de extra-uterine, intra-uterine is d.i. interstitieel.

Maastricht, Augustus 1927.

E. A. J. M. STRÄTER.